

146. Møde.

Torsdag den 8. Juni Kl. 10¹⁰.

Formanden: Ingen af de paa Dagsordenen opførte Sager kan behandles i dette Møde uden Samtykke af det høje Ting. Jeg udbeder mig dette Samtykke for begge Sagers Vedkommende og betragter det som meddelt, hvis ingen Indsigelse fremsættes. (Ophold). Det er meddelt.

Man gik da til:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Omsætningsafgift af Chokolade- og Sukkervarer m. m.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 2196).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Formanden: Under Forhandlingen om denne Sag kan ogsaa den følgende Sag paa Dagsordenen omtales.

Bramsnuæs: Som det vil være fremgaaet for ærede Medlemmer af Tinget af den Stilling, vort Parti indtog ved anden Behandling af de foreliggende Lovforslag, har vi fastholdt den principielle Stilling, som vi indtog ved første Behandling, at vi er imod disse Lovforslag. Vi har derfor heller ikke deltaget i Afstemningen over eller Fremsættelsen af Ændringsforslag under Udvalgsbehandlingen. Som Lovforslagene nu foreligger, er der sket nogle enkelte Ændringer i dem, fremkaldt fra konservativ Side. Disse ved anden Behandling vedtagne Ændringer rækker jo imidlertid aldeles ikke ved Kernen i Lovforslagene, det, der er disses Princip, deres egentlige Basis og egentlige Formaal, nemlig at paalægge to nye og mærkelige Skatter i Danmark. Som Følge deraf er vor Stilling til disse Lovforslag paa ingen Maade ændret. Vi vil, som det blev antydet ved første Behandling, stemme imod dem ved tredje Behandling.

Behandlingen af disse Lovforslag i Landstinget har jo vakt en vis Opmærksomhed rundt om i Befolkningen og i Pressen. Man har til Tider ude i Offentligheden haft det Indtryk, at det konservative Folkeparti her i Landstinget i Virkeligheden nu skulde til at reformere disse Skatter paa en saadan Maade, at de blev lempeligere for Befolkningen. Naar man ser paa Resultatet, er den Indflydelse, det konservative Folkeparti har haft paa disse Skatteloves Udseende, overordentlig ringe, og det Heltemod, som man fra det konservative Folkepartis Side viste paa et tidligere Tidspunkt, er forsvundet, efterhaanden som Handlingerne er skredet frem; som Lovforslagene nu foreligger, er der ikke noget som helst Spor af det Heltemod, som Pressen og en Del af Befolkningen har berømmet det konservative Folkeparti for, da det skulde til at bekæmpe disse skadelige Lovforslag. Det konservative Folkeparti har ved denne Lejlighed som ved tidligere vist Heltemod ved Begyndelsen af en Sag, men naar Stillingen skulde tages, naar Afgørelsen skulde falde, har det konservative Folkeparti, som sædvanlig her i Rigsdagen, villigt føjet sig efter Venstreflertallets Ønsker og Ministeriets Krav. Det er ogsaa sket paa disse Omraader, og det konservative Folkeparti staar naturligvis overfor Befolkningen med det samme Ansvar for disse Lovforslag som Venstrepartiet, for det konservative Folkeparti har i Virkeligheden ikke evnet at rokke noget som helst ved det, som er Principperne i Lovforslagene. Det konservative Folkeparti har samme Ansvar som det andet Regeringsparti for, at disse for Befolkningen saa overordentlig trykkende og overordentlig generende Love nu skal vedtages og træde ud i Livet. Jeg tror, det bliver et tungt Ansvar at bære, maaske stærkest for det konservative Folkeparti, fordi man ude i Befolkningen har regnet med, at dette Parti vilde være mod en Beskatning af denne Art. Denne Tro kan ikke opretholdes mere, det konservative Folkeparti staar fuldstændig paa samme Standpunkt som Partiet Venstre: det gaar her med til at vedtage nogle Skatter af en ganske særlig Form og af en ganske særlig Art, som ganske uretfærdigt vil virke tyngende paa visse Dele af Befolkningen, og som jeg er sikker paa i den allerstørste Del af Befolkningen vil vække berettiget Harm. Vor Stilling til de foreliggende Lovforslag er, som jeg begyndte med at sige, aldeles uforandret, vi stemmer imod dem, og vi haaber, at man, naar det